

Loven, som om den lod saaledes: „Regjeringen bemyndiges til at oppebære Indtægter og afholde Udgifter i Henhold til det forelagte Finantslovforslag, dog at i Regleringen Post benyttes, hvis Text ikke fandtes paa den eller de tidligere Finantslove“, da kan Flertallet ikke vedkjende sig denne Sætning, ja det kan ikke fatte, hvorledes den har kunnet faas ud af vor Betænkning, der netop helt igjennem fremhæver den Begrænsning i Regjeringens Myndighed til at afholde Udgifter efter Finantslovforslaget, som de midlertidige Finantsloves Hovedsætning fører med sig. Det har saaledes viist sig, at det Nødmiddel, man under de i Grundloven ikke paaregnede Situationer, at et nyt Finantsaar er naaet, uden at Rigsdagen har vedtaget en Finantslov, har ment at have fundet i midlertidige Finantslove af det foreliggende Indhold, ikke er fyldestgjørende.

Naar der herefter spørges om, hvorledes Landstthinget bør stille sig til Folkethingets Forslag til Beslutning, kan der formentlig ikke være Tale om at gaa ind paa de af Folkethinget under 2—115 tagne Forbehold, forsaavidt disse ere i Strid med Landstthingets Forslag.

Grunden til, at Folkethinget under 2 har vedtaget, at omtrent det halve Statsregnskabs skal henvises til Behandling af Statsrevisorerne for 1882—83, er af en helt anden Beskaffenhed end de Grunde, der ved tidligere Statsregnskaber have foranlediget Henvisningen af enkelte Poster til Behandling sammen med det følgende Statsregnskab — at en Udgift strækker sig gennem flere Finantsaar, eller at de fornødne regnskabsmæssige Dplysninger ikke have foreligget for Revisionen. Grunden til den nu foreslaaede Henvisning er den, at man i det andet Thing har fundet, at de paagjældende Revisorer paa Grund af deres Dpfattelse af de midlertidige Finantslove have behandlet de dem tilfaldne Affnit saaledes, at Rigsdagen, naar den stiller sig paa samme Standpunkt som de andre Revisorer, ikke med Væghed skulde kunne bygge en selvstændig Dom over de opstaaede Spørgsmaal paa det fremskaffede Materiale. Udvalgets Flertal skal ikke komme ind paa det vistnok

meget tvivlsomme Spørgsmaal, om det ved Beslutningen over et Statsregnskab kan paalægges Statsrevisorerne for det næste Aar tillige at behandle Halvdelen af Statsregnskabet for det foregaaende Aar (og tilmed at behandle det paa en vis Maade). Landstthinget har fundet Statsregnskabet saavel med Hensyn til den ene som til den anden Halvdel tilstrækkelig belyst af Revisionen; det kan derfor ikke have nogen Grund til at udskyde Behandlingen af den ene Halvdel.

I sin Betænkning af 10de December f. A. har Landstthingets Flertal paavist de praktiske Vanskeligheder, der kunne frembyde sig med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt den enkelte Udgift falder ind under de midlertidige Finantslove eller ikke. Havde Uoverensstemmelsen mellem de 2 Things Forslag med Hensyn til de enkelte Poster i de af Revisorerne Høgsbro og Hørup behandlede Affnit derfor været grundet i hine Vanskeligheder, havde Flertallet haft Anledning til at undersøge, om man ikke, for mulig at opnaa en fælles Beslutning, kunde tilraade Landstthinget med Hensyn til enkelte Poster at fravige sit tidligere Forslag og følge Folkethingets. Det er imidlertid givet, at det andet Things Afstemning over disse Affnit hviler paa Dpfattelser og Hensyn, som ere i absolut Strid med Grundlaget for Landstthingets tidligere Behandling. Flertallet kan derfor ikke for nogen Posts Bedkommende tilraade at følge det andet Thing.

Tilbage staar den af Folkethinget under 1. med Hensyn til hele Statsregnskabet udtaalte Misbilligelse af, at Regjeringen har undladt at gjenoptage Forhandlingen om Finantslovforslaget for 1881—82 med den i Oktober 1881 sammentraadte Rigsdag. Denne Misbilligelse kan Udvalgets Flertal ikke tiltræde. Hverken i Grundloven eller i den øvrige Lovgivning findes der noget Paabud, hvorefter en Regjering, der har efterkommet Budet i Grundlovens § 48 om Fremlæggelse af Forslag til Finantsloven for det kommende Aar og derefter yderligere 2 Gange i samme Samling har fremlagt saadant Forslag, kan være pligtig atter at fremlægge det i den følgende ordinære Samling. Og selv om man vilde se bort herfra og gjøre